

מסורת הש"ס

א) [תוספת פירוש]
ב) [תוספת פירוש]
ג) [תוספת פירוש]
ד) [תוספת פירוש]
ה) [תוספת פירוש]
ו) [תוספת פירוש]
ז) [תוספת פירוש]
ח) [תוספת פירוש]
ט) [תוספת פירוש]
י) [תוספת פירוש]

תורה אור השלם

ו רק עץ אשר תרע בו לא
עץ זאבול הוא אתו
תשחת וקרת וקנת מצור
על העיר אשר היא עשה
ענף מלקחה עד דרחה
דברים כ כ

הגרות הב"ה

א) תוב ד"ה הסו וכו'
ב) פתח ופירוש עומדן:

גליון הש"ס

כפ"ל אפי' תב"י בחב"י ע"י
ל"ג דף ג' ע"א ת"י ד"ה
ל"ג דף ג' ע"ב ת"י ד"ה

מוסף רש"י

כותב הלל...
בית הלל...
ה"ה...
ה"ה...
ה"ה...
ה"ה...
ה"ה...
ה"ה...
ה"ה...
ה"ה...

תו"ם ישנים

א) חמה דלמא רישא ריק
ב) משלחן נקטא יבול
לענין אלף ח"כ ק"ל יחסי
כפונת דשפא כאלה ק"ל
אל סתא לנעט כאלה י"ח
ספריה דנרמי המעלה דלחן
משלחן ויחסי מילא דלמא
דלמא וכו' וכו' סתא ריק
יהודה ספרי:

יצאות השבת פרק ראשון שבת

כוחה הכבלי. ונתנין בו חמץ כדלמרי'
לאכול יחד אלא לטבול בו ואינו כלה עד
משתמחין לדרוש בלילות הפסח חלה
רמי עליה לווי: לא ישיבי אדם כליו.
לעשות בהן מלאכה בע"ש

כותה הבבלי וכל מיני כותה אסור
ל' יום קודם הפסח: ת"ר
לפני הלבב בחצר נטלו ויצא
כיבוצא בו נותנין מוונת
נטלו ויצא אין נוקקין לו
היינו דך מיהו דתימא
לא רמי עליה קמ"ל: ת"ר
אין משלחין איגרות ביד נכרי

וכה' מותר אמרו עליו על ר'
ואמרי לה על ר' יוסי
כתב ידו ביד נכרי מעולם
איגרת ביד נכרי ע"ש
כ"ש אומרים כדשי
כדי שגייע לבית הסמוך

אמר רב ששת ה"ק
יעד שגייע לבית הסמוך
רישא אין משלחין לא קשיא
דואר כמותא הוא דלא
ת"ר אין מופליגין
קודם לשבת כמה דברים

הרשות אבל לדבר מצוה
על מנת לשבות ואינו
אומר אינו צריך ומצור
מותר: ת"ר
פחות מג' ימים קודם
אין מופסיקין וכן היה
אפי' בשבת: אמר רבן

נוהגין היו וכו': תניא
מנהגו של בית רבן
לבן לכבוש ג' ימים
אפילו בע"ש יותר מן
יהיב ליה ההוא מנא
ליה כמה בעית עילויה
ליה כ"כר קדמוך רבנן

בכמה שאין נשקול
דמתחיה ואי כציר
אלו ואלו שמוענין בו:
ועיגולי הגת דלא גזרו
ע"ש עם חשכה קורות
המאת היא גזרו מאן
מבעוד יום רבי ישמעאל
לא

סמיטה גמורה קאמר
קשה לר"י הכי מוכח
דלא אחי ממילא והא
דיגמור ויאלל בשבת
והשתא מיימי שפיר
לא שצריך להסיר הקורה
נמי דלדורייתא אע"ג
דהכא כשאין מחוסרין
נמחוסרי דיכה נמי סבר
מחוסרין אלל כר"ע

י"א

קמה א ב מ"י פ"י חמ"ג
שבת הלכה פ"ק פ"ק
לחין סה עור טיפי חות
סימן סבה טיפי ח:
קמ"ו ג ד ה מ"י ח"ה הלכה
כ פתח סס טיפי ח:
לוחית קימן דתו טיפי ח:
קמ"ו ו מ"י פ"ב ח"ה הלכה
שבת הל' ו ע"ל ח"ה
הלכה יי פתח ע"ל פ"ק פ"ק
לחין סה טיפי ח"ה ח"ה
סימן רמת טיפי ח:
קמ"ה ו מ"י פ"ב ח"ה ח"ה
הלכה ה ו ע"ל ח"ה הלכה
י"ג ע"י ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
ה ע"י ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
קמ"ה ח מ"י פ"ב ח"ה ח"ה
שבת הלכה פ"ק פ"ק
ו טיפי ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
פ"ק ה ו יתמן ס"ב טיפי
כ"ג

ל' יום קודם הפסח: ת"ר
לפני הלבב בחצר נטלו ויצא
כיבוצא בו נותנין מוונת
נטלו ויצא אין נוקקין לו
היינו דך מיהו דתימא
לא רמי עליה קמ"ל: ת"ר
אין משלחין איגרות ביד נכרי
וכה' מותר אמרו עליו על ר'
ואמרי לה על ר' יוסי
כתב ידו ביד נכרי מעולם
איגרת ביד נכרי ע"ש
כ"ש אומרים כדשי
כדי שגייע לבית הסמוך

לעני רש"י

פילג"א [פילג"א].
לכ"י.

רבינו הגמלא

דניט מוונת לפני נ"י
בחו"א או לפני כח"ה
ואם נטל ויצא אין נוקקין
ל' ת"ר לא ישיבי אדם
כליו לגוי בע"ש בו. ת"ר
אין משלחין איגרת ביד
גוי בע"ש בו. אוקימנא
דכרי בית הלל א' לא
לכ"ה דאר כפימא. פ"י
איש ירוד שכל כתב אילוי
יבול. דהא הפסיק ופסיק
כל אגרת למי ששולחנה
ל' אין משלחין אגרת
קצין סבר לשליח. או
אם יבול השליח להניב
בסיקס שהיו שירי (ב"ב)
[כ"ו] כי שהאגרת שולח
אילוי סכריו יום ואפילו
בבית הסמוך לחותה. וא
קבוע דואר במתא כענין
שודיענא למעלה אפי"ס
שלא קצין ש"י. דהא אגרת
לכ"י דואר שדורה וכו' דואר
הוא כמתא בחי"ה. ואם
קצין סבר המשלח ללחית,
אין י"ש בו דואר. בין אין
בו דואר בין מניב אבל מי
ששולחה לו בין אין מניב
מותר. אמרו על יו"פ חת"ב
החסידי שלא נמצא חת"ב
כדי נכרי מעולה. דהא חת"ב
נתינת ל"י לכן לכתוב נכרי.
פסיקתה היא. דא דתו רבנן
אין מפליגין בספיה פחות
מג' ימים קודם לשבת. ואם
מי שאימריהן כותנין שנישטת
ואין במ"י א' שפתיים.
ומשום גזירת החומין נגזי
בה. אבל למעלה מי שפתיים
לא גזרו. ומשום וכו' נתי
הלפליג ב"ס הגדול. ת"ר
אין מפליגין בספיה פחות
מג' ימים קודם לשבת
כ"ר א דכר הרשות אבל
לדבר מצוה מותר. ויסק
עמו לשבות ואינו שופט
דב"י רבי. רשב"י אומר
איש צריך לפסוק. והלכתא
כרשב"י דבי קיי"ל הלכתא
כ"י מחבירו. ולא מאב"י.
וכבר פודשורו למעלה
בספיה נשטת שאין במ"י
ה' ספתיים ומשום החומין
גזרו אבל למעלה מי
ספתיים לא גזרו. ורש"י ב"ש
וב"ה שמוענין בקורות בית
הב"י בו. ודייקין ממתינות
דכ"י כ"י דא' עבד הוא
מעשה ח"יב עליי חטאת,
כגון שריות ד"ו ותינת
אונן של פשתן וכדצ"ב ב"ן
דב"י פליגי ב"ש. אבל הכא
דא' עבד למעלה לא מחייב
חטאת אפילו ב"י חמדין.
וזוהו סאמ"י כל מ"י דא'
סמילא שפיר ד"י.

דניט מוונת לפני נ"י
בחו"א או לפני כח"ה
ואם נטל ויצא אין נוקקין
ל' ת"ר לא ישיבי אדם
כליו לגוי בע"ש בו. ת"ר
אין משלחין איגרת ביד
גוי בע"ש בו. אוקימנא
דכרי בית הלל א' לא
לכ"ה דאר כפימא. פ"י
איש ירוד שכל כתב אילוי
יבול. דהא הפסיק ופסיק
כל אגרת למי ששולחנה
ל' אין משלחין אגרת
קצין סבר לשליח. או
אם יבול השליח להניב
בסיקס שהיו שירי (ב"ב)
[כ"ו] כי שהאגרת שולח
אילוי סכריו יום ואפילו
בבית הסמוך לחותה. וא
קבוע דואר במתא כענין
שודיענא למעלה אפי"ס
שלא קצין ש"י. דהא אגרת
לכ"י דואר שדורה וכו' דואר
הוא כמתא בחי"ה. ואם
קצין סבר המשלח ללחית,
אין י"ש בו דואר. בין אין
בו דואר בין מניב אבל מי
ששולחה לו בין אין מניב
מותר. אמרו על יו"פ חת"ב
החסידי שלא נמצא חת"ב
כדי נכרי מעולה. דהא חת"ב
נתינת ל"י לכן לכתוב נכרי.
פסיקתה היא. דא דתו רבנן
אין מפליגין בספיה פחות
מג' ימים קודם לשבת. ואם
מי שאימריהן כותנין שנישטת
ואין במ"י א' שפתיים.
ומשום גזירת החומין נגזי
בה. אבל למעלה מי שפתיים
לא גזרו. ומשום וכו' נתי
הלפליג ב"ס הגדול. ת"ר
אין מפליגין בספיה פחות
מג' ימים קודם לשבת
כ"ר א דכר הרשות אבל
לדבר מצוה מותר. ויסק
עמו לשבות ואינו שופט
דב"י רבי. רשב"י אומר
איש צריך לפסוק. והלכתא
כרשב"י דבי קיי"ל הלכתא
כ"י מחבירו. ולא מאב"י.
וכבר פודשורו למעלה
בספיה נשטת שאין במ"י
ה' ספתיים ומשום החומין
גזרו אבל למעלה מי
ספתיים לא גזרו. ורש"י ב"ש
וב"ה שמוענין בקורות בית
הב"י בו. ודייקין ממתינות
דכ"י כ"י דא' עבד הוא
מעשה ח"יב עליי חטאת,
כגון שריות ד"ו ותינת
אונן של פשתן וכדצ"ב ב"ן
דב"י פליגי ב"ש. אבל הכא
דא' עבד למעלה לא מחייב
חטאת אפילו ב"י חמדין.
וזוהו סאמ"י כל מ"י דא'
סמילא שפיר ד"י.

ל' יום קודם הפסח: ת"ר
לפני הלבב בחצר נטלו ויצא
כיבוצא בו נותנין מוונת
נטלו ויצא אין נוקקין לו
היינו דך מיהו דתימא
לא רמי עליה קמ"ל: ת"ר
אין משלחין איגרות ביד נכרי
וכה' מותר אמרו עליו על ר'
ואמרי לה על ר' יוסי
כתב ידו ביד נכרי מעולם
איגרת ביד נכרי ע"ש
כ"ש אומרים כדשי
כדי שגייע לבית הסמוך

אמר רב ששת ה"ק
יעד שגייע לבית הסמוך
רישא אין משלחין לא קשיא
דואר כמותא הוא דלא
ת"ר אין מופליגין
קודם לשבת כמה דברים
הרשות אבל לדבר מצוה
על מנת לשבות ואינו
אומר אינו צריך ומצור
מותר: ת"ר
פחות מג' ימים קודם
אין מופסיקין וכן היה
אפי' בשבת: אמר רבן
נוהגין היו וכו': תניא
מנהגו של בית רבן
לבן לכבוש ג' ימים
אפילו בע"ש יותר מן
יהיב ליה ההוא מנא
ליה כמה בעית עילויה
ליה כ"כר קדמוך רבנן
בכמה שאין נשקול
דמתחיה ואי כציר
אלו ואלו שמוענין בו:
ועיגולי הגת דלא גזרו
ע"ש עם חשכה קורות
המאת היא גזרו מאן
מבעוד יום רבי ישמעאל
לא

סמיטה גמורה קאמר
קשה לר"י הכי מוכח
דלא אחי ממילא והא
דיגמור ויאלל בשבת
והשתא מיימי שפיר
לא שצריך להסיר הקורה
נמי דלדורייתא אע"ג
דהכא כשאין מחוסרין
נמחוסרי דיכה נמי סבר
מחוסרין אלל כר"ע
מחוסרין אלל כר"ע לא אחי
כיון דלסר מוסרין דיכה
עם חשכה לנ"ש:
שמן